

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého rozšířeného senátu)

22. listopadu 2018*

„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o volném pracovním místě – Mediátor Komise – Příslušný OoJ – Přenesení pravomoci – Řízení – Projednání s výborem zaměstnanců – Odpovědnost“

Ve věci T-688/16,

Mercedes Janssen-Cases, úřednice Evropské komise, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupená původně J.-N. Louisem a N. de Montigny, poté J.-N. Louisem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené původně C. Berardis-Kayser a G. Berscheidem, poté G. Berscheidem a L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 270 SFEU, který zní jednak na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 15. června 2016 o jmenování W mediátorem Komise a oznámení ze dne 16. června 2016, prostřednictvím něhož Komise informovala žalobkyni o výsledku výběrového řízení, a jednak na náhradu újmy, kterou údajně žalobkyně utrpěla.

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát),

ve složení M. van der Woude, předseda, D. Gratsias (zpravodaj), I. Labucka, A. Dittrich a I. Ulloa Rubio, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. července 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 V roce 1977 Komise Evropských společenství rozhodla o vytvoření mediační služby. Úlohou této služby je nabízet řešení sporů vznikajících v pracovním prostředí nebyrokratickým způsobem, s cílem omezit v co nejširší míře vedení postupů před zahájením soudního řízení a soudních řízení. Efektivní plnění této úlohy vedlo Komisi k „formalizaci“ fungování této služby. Komise tak přijala rozhodnutí C(2002)601 ze dne 4. března 2002 o posílení mediační služby (dále jen „rozhodnutí o posílení mediační služby“). Podle čl. 6 odst. 3 tohoto rozhodnutí „[p]ředseda Komise jmenuje mediátora na základě návrhu předloženého generálním ředitelem pro personál a administrativu po projednání s výborem zaměstnanců“ (*neoficiální překlad*).
- 2 Rozhodnutím předsedy Komise ze dne 8. března 2012 byla žalobkyně, Mercedes Janssen-Cases, jmenována do funkce zástupce mediátora, který je součástí mediační služby u generálního sekretariátu Komise.
- 3 Vedle odpovědnosti zástupce mediátora jednala žalobkyně od 28. února 2013 jako osoba vykonávající funkci mediátora, poté na základě rozhodnutí ze dne 16. prosince 2013 vykonávala totéž zaměstnání dočasně ve smyslu čl. 7 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) se zpětnou účinností k 1. březnu 2013.
- 4 Rozhodnutím Komise ze dne 16. října 2013 se přeměnila zejména funkce hlavního poradce „mediátora“ na funkci vedoucího odboru s platovou třídou AD 13/AD 14.
- 5 Dne 10. února 2014 Komise zveřejnila oznámení o volném pracovním místě COM/2014/366 týkající se místa mediátora/vedoucího odboru v rámci mediační služby (platové třídy AD 13/AD 14). Žalobkyně podala přihlášku dne 27. února 2014.
- 6 Sdělením ze dne 7. května 2014, adresovaným generální ředitelce generálního ředitelství (GŘ) pro lidské zdroje a bezpečnost Komise, požádal ústřední výbor zaměstnanců Komise o předání životopisů vybraných uchazečů, jakož i tabulky s bodovým hodnocením, která byla použita výběrovou komisí. Ústřední výbor zaměstnanců požádal o tyto dokumenty pro účely vydání stanoviska, uvedeného v čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby, jako jednoho z kroků výběrového řízení.
- 7 Sdělením ze dne 20. června 2014 požádal ústřední výbor zaměstnanců předsedu Komise, aby neschválil návrh na jmenování na místo mediátora, který předložila generální ředitelka GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost Komise, dokud tento výbor nebude schopen vydat stanovisko kvůli nepředání požadovaných dokumentů.
- 8 Sdělením ze dne 17. října 2014, adresovaným generální ředitelce generálního ředitelství (GŘ) pro lidské zdroje a bezpečnost, vydal ústřední výbor zaměstnanců záporné stanovisko k uchazeči navrženému generální ředitelkou.
- 9 Oznámením ze dne 22. července 2015 GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost informovalo žalobkyni o rozhodnutí předsedy Komise o ukončení výběrového řízení bez jmenování na místo mediátora.
- 10 Dne 16. září 2015 Komise rozhodla o povýšení funkce mediátora na úroveň hlavního poradce (platová třída AD 14/AD 15), jakož i o schválení a zveřejnění oznámení o uvedeném volném pracovním místě v souladu s čl. 29 odst. 1 písm. a) bodem i) a iii) služebního řádu. Podle tohoto rozhodnutí bude rozhodnutí umožňující obsazení tohoto pracovního místa přijato na základě čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby. Dne 7. října 2015 Komise zveřejnila za účelem obsazení místa mediátora oznámení o volném pracovním místě COM/2015/1801 týkající se místa hlavního poradce s platovou

třídou AD 14/AD 15. Uvedené oznámení uvádělo, že předseda Komise jmenuje mediátora na základě návrhu předloženého generálním ředitelem GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost po projednání s ústředním výborem zaměstnanců.

- 11 Žalobkyně podala přihlášku na místo mediátora dne 16. října 2015 a byla mezi třemi uchazeči vybranými k účasti na příslušných testech a kolech pohovorů před výborem pro předběžný výběr, jakož i před poradním výborem pro jmenování. Vzhledem k tomu, že W, tehdy vedoucí lékařské služby na GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost, byl jediným uchazečem splňujícím požadované kvalifikační předpoklady, přijal poradní výbor pro jmenování dne 25. února 2016 kladné stanovisko k W na místo mediátora.
- 12 Sdělením ze dne 13. května 2016, adresovaným K. Georgieva, místopředsedkyni Komise odpovědné zejména za lidské zdroje, odpověděl ústřední výbor zaměstnanců na žádost o stanovisko, formulovanou dne 20. dubna 2016 generální ředitelkou GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost Komise, ke jmenování W na místo mediátora. Ústřední výbor zaměstnanců v této souvislosti kritizoval to, že se žádost o stanovisko týkala pouze navrhovaného uchazeče, takže neměl k dispozici dokumenty týkající se vyloučených uchazečů, a neměl tedy možnost zaujmout užitečné stanovisko.
- 13 Komise rozhodnutím ze dne 15. června 2016 jmenovala W na místo mediátora a oznámením ze dne 16. června 2016 informovala žalobkyni o výsledku výběrového řízení (dále společně jen „napadená rozhodnutí“).
- 14 Dne 15. září 2016 podala žalobkyně proti napadeným rozhodnutím stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu. Rozhodnutím ze dne 5. ledna 2017 Komise uvedenou stížnost zamítla.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. září 2016 žalobkyně v souladu s čl. 91 odst. 4 služebního řádu podala projednávanou žalobu.
- 16 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne podala žalobkyně návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí o jmenování W na místo mediátora.
- 17 Dne 7. října 2016 bylo řízení na základě čl. 91 odst. 4 služebního řádu přerušeno do přijetí výslovného nebo implicitního rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, kterou žalobkyně podala dne 15. září 2016. Řízení bylo opětovně zahájeno dne 17. ledna 2017 poté, co byla uvedená žádost výslovně zamítnuta.
- 18 Usnesením ze dne 17. února 2017, *Janssen-Cases v. Komise*, (T-688/16 R, nezveřejněné, EU:T:2017:107), předseda Tribunálu zamítl návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí o jmenování W na místo mediátora.
- 19 Na návrh pátého senátu rozhodl Tribunál podle článku 28 svého jednacího řádu předat věc rozšířenému senátu.
- 20 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadená rozhodnutí;
 - uložil Komisi zaplatit částku 100 000 eur jako náhradu utrpěné majetkové a nemajetkové újmy;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 21 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K návrhu na zrušení napadených rozhodnutí

K přípustnosti

- 22 Podle pokynů pro útvary Komise ke jmenování vyšších řídicích pracovníků z října 2008 představuje pouhé oznámení uchazeči nebo uchazečům, kteří nebyli vybráni, akt nepříznivě zasahující do právního postavení. Nicméně je nutné konstatovat, že i když toto oznámení musí být považováno za formální odmítnutí dotčené přihlášky, jež má za následek běh lhůty k podání stížnosti ve smyslu článku 90 služebního řádu, nemění to nic na tom, že akt, kterým se ukončuje výběrové řízení s výběrem uchazeče, tj. jediný akt uvedený ve sporném oznámení o volném pracovním místě, rovněž vyvolává právní účinky, jejichž nevyhnutelným důsledkem je výše uvedené formální odmítnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 1983, Schloh v. Rada, 85/82, EU:C:1983:179, bod 40).
- 23 Z toho vyplývá, že návrhové žádání znějící na zrušení, formulované žalobkyní v rámci žaloby, je v plném rozsahu přípustné.

K věci samé

- 24 Žalobkyně vznáší na podporu své žaloby čtyři žalobní důvody vycházející z:
- porušení čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby;
 - porušení článku 27 Listiny základních práv Evropské unie;
 - zneužití pravomoci a řízení;
 - zjevně nesprávného posouzení, porušení zásad řádné správy, řádného úředního postupu, ochrany legitimního očekávání a proporcionality, jakož i politiky rovných příležitostí.
- 25 Argumentace, kterou žalobkyně uvádí v rámci prvního žalobního důvodu, se skládá ze dvou částí. Prostřednictvím první části žalobkyně tvrdí, že sbor komisařů nebyl příslušný k přijetí rozhodnutí o jmenování W na místo mediátora, neboť toto rozhodnutí přísluší podle čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby předsedovi Komise. Druhá část vychází z porušení tohoto ustanovení z důvodu neuskutečnění řádného projednání s výběrem zaměstnanců.
- 26 Zejména v rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že podle čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby spadá jmenování mediátora Komise mezi pravomoci předsedy Komise, který je v této zvláštní oblasti v souladu s čl. 2 odst. 1 služebního řádu určen jako orgán oprávněný ke jmenování (OOJ). Tato pravomoc předsedy Komise je uvedena v oznámení o volném pracovním místě, na jehož základě se konalo sporné výběrové řízení. V projednávané věci je to přitom právě Komise, tedy pro tyto účely nepřislušná instance, která přijala napadená rozhodnutí, aniž si předtím vyhradila příslušnou pravomoc.

- 27 V rámci druhé části žalobkyně tvrdí, že vzhledem k tomu, že ústřednímu výboru zaměstnanců nebyly předány spisy všech původně vybraných uchazečů, nedošlo k řádnému projednání s výborem, stanovenému v čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby. Podle žalobkyně je totiž cílem dotčeného projednání poskytnout generálnímu řediteli GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost informované stanovisko o zásluhách, schopnostech a profilu různých uchazečů. Vydání stanoviska k jedinému uchazeči navrhovanému předsedovi Komise totiž podle žalobkyně toto projednání zbavuje jeho užitečného účinku a proměňuje se tak v pouhé schválení návrhu generálního ředitele GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost, což ústřední výbor zaměstnanců nikdy nepřijal.
- 28 Co se týče výtky vycházející z nepříslušnosti původce napadených rozhodnutí, Komise tvrdí, že pravomoc ke jmenování mediátora přenesla na svého předsedu na základě čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby. Nic přitom podle ní nebrání tomu, aby Komise sama vykonala tuto pravomoc v jednotlivém případě, pokud, jako v projednávané věci, přebírá roli OoJ z důvodu platové třídy, do které je zařazeno pracovní místo, jež má být obsazeno, v souladu s jejím rozhodnutím C(2013) 3288 final ze dne 4. června 2013 o provádění pravomocí udělených Služebním řádem úředníků orgánu oprávněnému ke jmenování (OOJ) a Pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie (PŘOZ) orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (OOUPS). Toto rozhodnutí mělo podle Komise za následek implicitní dílčí změnu rozhodnutí o posílení mediační služby. V každém případě žalobkyně neprokázala, že utrpěla újmu z důvodu přijetí napadených rozhodnutí sborem komisařů. Mimoto čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby neukládá Komisi projednání všech původně vybraných uchazečů s ústředním výborem zaměstnanců. Naproti tomu z tohoto ustanovení vyplývá, že ústřední výbor zaměstnanců musí být konzultován pouze ohledně návrhu předloženého předsedovi Komise generálním ředitelem GŘ pro lidské zdroje a bezpečnost, což uvedený výbor podle všeho sám uznal.
- 29 Pokud jde o první část, z čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby vyplývá, že předseda Komise jmenuje mediátora. V tomto ohledu musí být dotčené ustanovení považováno za akt, na základě něhož Komise určila OoJ příslušný v dané oblasti ve smyslu čl. 2 odst. 1 služebního řádu.
- 30 V této souvislosti je nutné konstatovat, že nemůže uspět argument Komise, podle něhož Komise na základě čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby „přenesla“ pravomoc jmenovat mediátora na svého předsedu, a proto může uvedenou pravomoc vykonat sama, považuje-li to za vhodné.
- 31 Přenesení pravomoci totiž představuje akt, který zbavuje delegující orgán pravomoci přenesené na pověřený orgán (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 1958, Meroni v. Vysoký úřad, 10/56, EU:C:1958:8, s. 77 a 78). Přenesení pravomoci má tudíž za následek přenos pravomocí, který zakazuje delegujícímu orgánu odvolávat se na přenesenou pravomoc, jinak bude jeho rozhodnutí stíženo vadou spočívající v nepříslušnosti. Delegující orgán může opětovně vykonat pravomoc pouze v případě, že předtím přijme akt, jímž si opět vyhradí přenesenou pravomoc. Stejně jako přenesení pravomoci vyžaduje přijetí výslovného aktu, jímž se dotýčná pravomoc přenáší (rozsudek ze dne 13. června 1958, Meroni v. Vysoký úřad, 9/56, EU:C:1958:7, s. 42), zásada právní jistoty, kterou je veden formalismus úkonů k přenesení pravomoci, totiž vyžaduje, aby odnětí pravomoci bylo učiněno prostřednictvím přijetí výslovného aktu.
- 32 I kdyby mechanismus určení příslušného OoJ, stanovený v čl. 2 odst. 1 služebního řádu, měl být kvalifikován jako přenesení pravomoci nebo považován za rovnocenný takovému přenesení, Komise pominula účinek zbavení vyvolaný takovým „přenesením“, když tvrdí, že je oprávněna vykonat pravomoc jmenování mediátora sama namísto svého předsedy, považuje-li to za vhodné.
- 33 Je však třeba uvést, že podle rozhodnutí C(2013) 3288 final, uvedeného v bodě 28 výše, přijatého na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu, je sbor komisařů OoJ příslušným pro jmenování hlavního poradce podle čl. 29 odst. 1 písm. a) bodu i) a iii) služebního řádu.

- 34 Jak bylo uvedeno v bodě 10 výše, Komise přitom rozhodnutím ze dne 16. září 2015 rozhodla o povýšení funkce mediátora na úroveň hlavního poradce (platové třídy AD 14/AD 15).
- 35 S přihlédnutím k vývoji, k němuž došlo po přijetí rozhodnutí o posílení mediační služby, je sbor komisařů OJ příslušným pro jmenování mediátora Komise. V tomto kontextu musí být odkaz v rozhodnutí ze dne 16. září 2015 na čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby chápán jako vztahující se nikoliv na orgán příslušný pro jmenování mediátora, ale náležitosti, které tento orgán, a sice Komise, musí dodržet v rámci řízení vedoucího ke jmenování mediátora, zejména co se týče projednání s výborem zaměstnanců. Totožným způsobem je třeba chápat odkaz v tomto smyslu v oznámení o volném pracovním místě.
- 36 Komise byla tudíž OJ oprávněným k přijetí rozhodnutí ze dne 15. června 2016 o jmenování W na místo mediátora, přičemž toto rozhodnutí bylo mimoto přijato, jak vyplývá ze zápisu z 2173. zasedání Komise, na návrh jejího předsedy. Z toho vyplývá, že první část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta.
- 37 Pokud jde o druhou část prvního žalobního důvodu, je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby, rozhodovací orgán jmenuje mediátora „po projednání s výborem zaměstnanců.“
- 38 V této souvislosti, jak bylo uvedeno v bodech 35 a 36 výše, i když Komise byla OJ příslušným pro přijetí rozhodnutí o jmenování W na místo mediátora, bylo nadále nutné splnit další procesní požadavky stanovené čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby. Komise ostatně nepopírá povinnost rozhodovacího orgánu konzultovat výbor zaměstnanců podle tohoto posledně uvedeného ustanovení.
- 39 Jak tvrdí sama Komise, čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby musí být vykládán tak, že stanoví, že projednání s výborem zaměstnanců má provést orgán pověřený přijetím konečného rozhodnutí, kterým se končí řízení. Mimoto, ačkoliv toto projednání spočívá v pouhém právu být vyslechnut, aniž je výboru zaměstnanců přiznáno právo spolurozhodování s rozhodovacím orgánem, musí být takové povahy, aby umožnilo ovlivnit obsah přijímaného aktu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 2001, *Dunnett a další v. BEI*, T-192/99, EU:T:2001:72, body 89 a 90), přičemž s sebou nese využití širokého prostoru pro uvážení (rozsudek ze dne 12. února 1987, *Bonino v. Komise*, 233/85, EU:C:1987:82, bod 5).
- 40 V tomto kontextu lze efektivitu dotčeného projednání zaručit pouze v případě, že předmět tohoto projednání se shoduje s předmětem posouzení orgánu, který přijímá konečné rozhodnutí. Projednání s výborem zaměstnanců se tedy musí týkat těch uchazečů, ve vztahu k nimž byl dotčený orgán vyzván k provedení posouzení. Efektivita tohoto projednání by totiž byla zmařena, pokud by byl výbor zaměstnanců vyzván k formulaci stanoviska ve vztahu k jedinému uchazeči, zatímco rozhodovací orgán by si dal za úkol hodnocení několika uchazečů před výběrem uchazeče, jenž má být vybrán.
- 41 V projednávané věci zaprvé ze stanoviska poradního výboru pro jmenování ze dne 25. února 2016 vyplývá, že zkoumal tři přihlášky a rozhodl navrhnout, aby pro sporné pracovní místo byla vybrána přihláška W (viz bod 11 výše). V tomto stanovisku je také vysvětleno, že uvedený výbor předal sboru komisařů hodnotící listy, jakož i životopisy tří uchazečů.
- 42 Zadruhé je třeba připomenout, že OJ, který činí konečné rozhodnutí o jmenování, musí mít možnost sám poznat a posoudit skutečnosti, které v každé fázi výběrového řízení vedly na různých administrativních stupních, s nimiž byly vedeny konzultace, jako je poradní výbor pro jmenování, k přijetí stanovisek, jaká jsou mu předkládána (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2014, *Účetní dvůr v. BF*, T-663/13 P, EU:T:2014:883, bod 25).

- 43 Zázpis z 2173. zasedání Komise, na němž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 15. června 2016 o jmenování W, v tomto rámci uvádí, že ve shodě se stanoviskem poradního výboru pro jmenování ze dne 25. února 2016 byly sboru komisařů předloženy spisy tří uchazečů o sporné pracovní místo, které byly zkoumány tímto výborem. Komise podle téhož zápisu přihlédla zejména ke stanovisku poradního výboru pro jmenování ze dne 25. února 2016 a provedla srovnávací přezkum zásluh uchazečů s ohledem na charakteristiky pracovního místa. Dotyčný zápis v tomto ohledu uvádí, že Komise uvážila jejich schopnosti, výkonnost a chování ve službě a na pracovní místo vybrala W.
- 44 Zatřetí z oznámení ze dne 13. května 2016 adresovaného ústředním výborem zaměstnanců místopředsedkyni Komise odpovědné zejména za lidské zdroje přitom vyplývá, že uvedený výbor obdržel od generální ředitelky GR pro lidské zdroje a bezpečnost žádost o stanovisko dne 20. dubna 2016, a sice po předložení návrhu poradního výboru pro jmenování sboru komisařů a že se tato žádost o stanovisko týkala pouze uchazeče, jehož jmenování bylo navrženo sboru komisařů, a nikoliv všech tří přihlášek, které byly předány posledně uvedenému.
- 45 Komise nepopírá, že ústřednímu výboru zaměstnanců byly, pro účely vydání stanoviska, předloženy pouze informace týkající se přihlášky W. Sbor komisařů v důsledku toho využil svého prostoru pro uvážení ve vztahu k předmětu, jenž se neshoduje s předmětem, který byl definován pro účely projednání s ústředním výborem zaměstnanců (viz bod 12 výše).
- 46 Za těchto podmínek je nutné konstatovat, že nebyly splněny minimální požadavky, které zaručují užitečný účinek projednání s výborem zaměstnanců a stanoví, že tento výbor může formulovat stanovisko k uchazečům, jež rozhodovací orgán posoudí pro účely svého konečného rozhodnutí.
- 47 Z toho vyplývá, jak tvrdí žalobkyně v rámci druhé části prvního žalobního důvodu, že rozhodnutí ze dne 15. června 2016 o jmenování W na místo mediátora Komise bylo přijato v rozporu s čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby, co se týče projednání s výborem zaměstnanců, a že musí být proto zrušeno, aniž by bylo nutné zkoumat ostatní žalobní důvody vznesené na podporu žaloby.
- 48 Vzhledem k tomu, že oznámení ze dne 16. června 2016, kterým byla žalobkyně informována o ukončení řízení a pro ni nepříznivém výsledku, jež bylo rovněž napadeno (viz body 13 a 22 výše), je výslovně založeno na výběru jiného uchazeče a že rozhodnutí zahrnující dotčený výběr je rovněž v rozporu s čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o posílení mediační služby, což má za následek jeho zrušení, je třeba zrušit i toto oznámení.

K návrhu na náhradu škody

- 49 Žalobkyně tvrdí, že s ohledem na počet věcí, které vyřizovala jako zástupkyně mediátora, osoba vykonávající funkci mediátora nebo dočasný mediátor, způsobují napadená rozhodnutí újmu jejímu dobrému jménu, jakož i její profesní důvěryhodnosti. Mimoto ji zbavují jakékoliv možnosti postupu do platové třídy AD 14. Navíc s přihlédnutím ke skutečnosti, že během více než tří let vykonávala uvedené funkce v podmínkách obav a nejistoty, má za to, že náhrada ve výši 100 000 eur je přiměřená pro účely náhrady nemajetkové a majetkové újmy, kterou lze přičíst jednání Komise.
- 50 Komise trvá na legální povaze všech svých kroků, takže se nelze dovolávat žádné protiprávnosti na podporu žádosti o spornou náhradu škody, která je úzce spojena s návrhem na zrušení napadených rozhodnutí.
- 51 Ve sporech mezi orgány a jejich úředníky se právo na náhradu škody přiznává, jsou-li splněny tři podmínky, a sice podmínka protiprávnosti jednání vytykaného orgánům, podmínka skutečné škody a podmínka příčinné souvislosti mezi jednáním a uplatňovanou škodou (rozsudek ze dne 12. července 2011, Komise v. Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, bod 42).

- 52 Zaprvé žalobkyně uplatňuje příčinnou souvislost mezi napadenými rozhodnutími a údajnou nemajetkovou újmou z důvodu dojmu vyvolaného uvedenými rozhodnutími, že vybraný uchazeč je kvalifikovanější než žalobkyně.
- 53 Nicméně okolnost, že na takové pracovní místo, jako je předmětné místo, mohl být vybrán jiný uchazeč, nemůže samo o sobě způsobit újmu uchazečům, kteří nebyli nakonec vybráni. I když taková volba předpokládá, že se mělo ve vztahu k jinému uchazeči za to, že má v této souvislosti více zásluh, neznamená tato skutečnost žádné negativní hodnocení zásluh pro ostatní uchazeče, a tím spíše v případě, že dosáhli toho, že byli zapsáni na seznam zkoumaný poradním výborem pro jmenování, jako je tomu v případě žalobkyně.
- 54 V každém případě, i když je pravda, že žalobkyně na podporu své žaloby vznesla žalobní důvod, v projednávané věci čtvrtý, týkající se posouzení jejich zásluh ve srovnání se zásluhami W, nic to nemění na tom, že rozhodnutí ze dne 15. června 2016 o jmenování W na místo mediátora se zrušuje na základě tohoto rozsudku z důvodu uplatněného žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu. V tomto kontextu je akt, který zahrnuje závěr týkající se srovnávacího posouzení zásluh, jenž bylo v projednávané věci provedeno, prohlášen v souladu s čl. 264 prvním pododstavcem SFEU za neplatný *ex tunc* a Komise je napříště povinna přijmout opatření vyplývající z tohoto rozsudku v souladu s článkem 266 SFEU.
- 55 Z toho vyplývá, že za současného stavu není údajná nemajetková újma, kterou uplatnila žalobkyně, v každém případě jistá.
- 56 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že odmítnutí její přihlášky ji protiprávně zbavilo možnosti postoupit do platové třídy AD 14.
- 57 V této souvislosti však stačí uvést, že nic nezaručuje, že by v případě neexistence konstatované protiprávnosti žalobkyně byla vybrána na sporné pracovní místo, ani že by následně postoupila do platové třídy AD 14. Tato újma není tudíž v žádném případě v přímé příčinné souvislosti s konstatovanou protiprávností.
- 58 Dále vzhledem k tomu, že lze dotyčná tvrzení chápat jako směřující k náhradě újmy vyplývající nikoliv z napadených rozhodnutí, ale z jednání Komise před přijetím oznámení o volném pracovním místě COM/2015/1801, je třeba uvést, že jsou nepřipustná z důvodu nevyčerpání možnosti postupu před zahájením soudního řízení. Žalobkyně na dotaz k tomuto bodu na jednání tvrdila, že toto jednání je úzce spojeno s napadenými rozhodnutími. Je přitom nutné konstatovat, že se dotyčné jednání svou povahou liší od výběru provedeného na základě rozhodnutí ze dne 15. června 2016 o jmenování W na místo mediátora. Body 192 až 194 stížnosti žalobkyně věnované tomuto jednání musí být tudíž analyzovány jako žádost ve smyslu článku 90 služebního řádu. Přitom tuto žádost, která byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 5. ledna 2017 (viz bod 14 výše), nenásledovala stížnost.
- 59 V každém případě podle čl. 7 odst. 2 služebního řádu trvání přechodného pracovního umístění nepřesáhne jeden rok, ledaže toto umístění slouží k nahrazení úředníka, který je ve služebním zájmu přerazen na jiné místo, povolán k výkonu vojenské služby nebo dlouhodobě nepřítomen z důvodu nemoci. Je také pravda, že žalobkyně přechodně zastávala pracovní místo mediátora od 1. března 2013 do 1. října 2016, ač důvody, které vyvolaly přechodné pracovní umístění, nespadaly mezi důvody, jež umožňují prodloužení jeho trvání o více než rok.
- 60 Nicméně z čl. 7 odst. 2 služebního řádu vyplývá, že od počátku čtvrtého měsíce přechodného pracovního umístění má úředník nárok na vyrovnávací příspěvek, což vylučuje jakoukoliv příčinnou souvislost s finanční újmou.

- 61 Nakonec, co se týče nemajetkové újmy z důvodu stavu nejistoty, v němž se nacházela žalobkyně, je třeba uvést, že výběrové řízení zahájené na základě oznámení o volném pracovním místě COM/2014/366 bylo ukončeno bez výběru uchazeče, z čehož měla prospěch žalobkyně, která nebyla při této příležitosti navrženým uchazečem, a mohla tedy nadále vykonávat dočasně funkci mediátora. Ostatně skutečnost, že žalobkyně vykonávala funkci během probíhajícího řízení, zahájeného na základě oznámení o volném pracovním místě COM/2015/1801, je inherentní každé situaci, kterou s sebou nese průběh výběrového řízení za účelem obsazení pracovního místa. Takové situaci je inherentní rovněž nejistota vyvolaná tímto řízením, které je soutěžní pro všechny zúčastněné uchazeče.
- 62 V tomto kontextu skutečnost, že kolegové žalobkyně nechápali důvody, proč Komise neprovedla úspěšně a včas postupy umožňující obsazení místa mediátora, nemůže, i za předpokladu, že by byla prokázána, poškodit obraz žalobkyně.
- 63 Z toho plyne, že návrh na náhradu škody musí být zamítnut.

K nákladům řízení

- 64 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně náhradu nákladů řízení požadovala a Komise neměla v podstatné části svých návrhových žádání úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. června 2016 o jmenování W jako mediátora Komise a oznámení ze dne 16. června 2016, prostřednictvím něhož Komise informovala Mercedes Janssen-Cases o výsledku výběrového řízení na toto pracovní místo, se zrušují.**
- 2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 3) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.**

Van der Woude

Gratsias

Labucka

Dittrich

Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. listopadu 2018.

Podpisy.